

BORSSZEM JANKÓ

FŐSZERKESZTŐ: CSICSERI BORS

Budapest, december 19.

XLVIII. évfolyam 1915.

(51.) 2506.
SZÁM

Az öreg honvéd

Harc a front mögött

Áldassatok, hős katonák,
Kik véditek népünk honát;
Arassatok minden babért!
De front mögött is szüntelen
Folyik nagy, ádáz küzdelem
Az életért, a holnapért.

Róluk nem szólnak dalnokok:
Munkások, hivatalnokok,
Kik itthon állják harcukat;
Békében mind jó cimbora,
De nem dicsőség bibora:
Sápadtság örzi arcukat.

Földszürkénél szürkébbek ők,
Jelentéktelen népek ők,
Csak épp munkájuk hasznos itt,
Mellük horpadt, szívük szorul,
De hóban, sárban jámborul
Vontatják az Állam-kocsit.

Rájuk inség les és nyomor,
Ellenségük száj és gyomor,
Mely kiabál kenyér után;
Tejért pityereg gyerekek,
De tehetetlen seregük,
Mert fegyverük — türés csupán.

Rendes ruha, cipő, lakás
És mindennapi jóllakás:
Éppen csak ennyi kellene.
Egyébre már rég nem jutott;
Elszállt előlük, elfutott
Az élet minden kelleme.

De mikor ezt sem élvezik!
Mikor a harcos — éhezik
S láztól pirul sok kis beteg;
Mekkondu a lélekharang
S horpadt mellből kitör a hang:
— Segítsetek, segítsetek!

Segítsetek, urak, hamar,
Mert ezer inség foga már
S e helyzet túlon túl fonák.
A napok sujtva múlanak
S míg győzünk, — itthon hullanak
A békés civil-katonák.

Furcsa minisztérium

— Érdekes, Albert belga király öt új minisztert nevezett ki.

— Ha ez a hír igaz, akkor Belgium a világ leg-hatalmasabb országa. Egyszerre öt *külügyminisztere* van.

Csók-idillek

Mig bösz Cadorna népe
Nyakig vérben uszik,
Az olasz kamarában
Csattognak a puszik.

A tárcátlan miniszter
Derekat illeget
És rögtönöz gyakorta
Derüs idilleket.

Sonnino és Salandra
És Barzilai úr
Szép ajkain a csókok
Vad virága virul.

Oh Barzilai mester,
Puszikban légy smucig,
Mert sok csók közt a gyer-
Trieszt még eluszik. [mek:

Szalonikiben

A görög hadügyminiszter. — Látja, kedves tábornok úr, mégsem kellett volna idejönniök önöknek meg a franciáknak.

A francia tábornok. — Na igen, de akkor hogy bizonyítottam volna be Poincarénak, hogy csakugyan megvernek bennünket.

A kis Montenegro

— Hogy van az, hogy Montegróban is egyszer 2000, másszor 1000, majd 6500 foglyot ejtünk? Hisz Montenegro egy picike ország . . .

— Ja, de az ántánt ellátja mindennel bőségesen, pénzzel, lőszerrel, ennivalóval, innivalóval — és elfogni valóval.

Ántánt-kínrimek

Gevgheliben nem szarka csörög:
De puska ropog, ágyú dörög,
S ántánt-hadak melle hörög,
Mivel szükülnek ám a körök.
Kitchener kínjában pörög,
Minek örvendez mind a görög;
Hja, az igazság szent és örök,
Minekfolytán az ántánt-sörög
Görögországba visszagörög.

— Vajjon mit kíván most Reb Menachem Cziczeszbeizer Wilson elnöknek?

Az a rettenetes Wilson!...

Bér rajza

A magyar baka. — Most nem tudom: ő pukkan-e föl dühében vagy én pukkanok-e meg nevettemben?

Badi five o'clock tea Wewrewsheggy bárónénál

Annak a hírnek öröme, hogy báró *Wewrewsheggy* Dávid orosz hadifogságba esett, a fogoly neje: *Wewrewsheggy* Dávidné anyabáróné nagyszabású hadi five o'clock teát rendezett mucsai téli palotájában. Az általános választójogot követelő mozgalom hatása alatt *Wewrewsheggy*né öméltósága tág teret nyitott gondolkodásában a demokráciának s *Bujtár* Frazibundus plébános úr fenyegetése ellenére meghívta mindazokat a hölgyeket, akik a *hadbavonult mucsai század hőseinek hitvesei*, cím alatt szerepeltek. A meghívó levelet gyászkeret szegélyezte, célzással a báróné alkalmi gyászára, a levél homlokán hatalmas kereszt hirdette a rendezett viszonyokat. A meghívottak közt helyet foglalt özv. *Kuczoráné* is, aki utolsó hőstette óta *Mucsá vértanúnője* jelzöt nyerte.

A fogadóteremben házi kápolna várta a vendégeket, akik közül különösen *Reb Menachem Cziczeszbeiszerné*, *Seiffensteiner* Salamonné és *Spiczig* Iczigné a legnagyobb zavarral küzdöttek, nem tudván, mitévők legyenek. Az agglegény-hősök külön női meghatalmazottakkal képviseltették magukat. *Mokány* Berci özv. *Kuczoráné*, *Sanyaró* Vendel Malákné asszonyt, *Bukovay* Abszi Elsa v. *Kuhschnappel* guvernantot nevezte meg.

A palota bejáratánál *Wewrewsheggy* anyabáróné és leánya, *Alice* úrleánybaroness fogadta az érkezőket. A karhatalmat *Potiorek* mester és *Daru* Illés csendőrkáplár képviselték. Nagy feltűnést keltett egy német testőrtiszt délceg alakja. Csak másnap derült ki, hogy a testőrtiszt „civilben” Bé-osztályú utóorozott népfőlkelő. A vendégek diadalkapu alatt vonultak föl; a különféle zászlók és jelvények közt ékeskedett Dávid pajzsa is, amit sokan a távollévő hadifogoly családi címere gyanánt fogtak föl, holott a ház úrnőjének gyöngéd figyelme volt csupán *Seiffensteiner*né öngysága és két barátjáné iránt.

Sebtében följegyeztünk néhány toalettet. *Wewrewsheggy* anyabáróné terebélyes idomait alul hermelinnel szegett brokátruha fődte, amely térden alul húsz centiméter rövid volt. Keblén a Vörös-Kereszt kedvezményes másodosztályú jelvénye díszlett, amelyet az úrnő briliáns aranykeretbe foglalt. Nyakán tizenöt centiméter

hosszú, tíz centiméter széles aranykereszt lógott, melyet a szuezi püspöktől in partibus infidelium kapott. Hajkoronáját diadém ékesítette, tizedik ósanyjának: *Rebekának* híres nászajándéka, középuitt kócsag à la *Paradeis*, de a százhetven szál kócsagból egy hamis volt. Ezt az egyet *Wewrewsheggy* Dávid báró csákójának löszörforgójából tépte ki megható emlékül. Homlokát stuclik és loknik, halántékát pájlesztik lebegték körül csiklandozón. Vendégeit fölváltva angol és francia nyelven üdvözölte. *Seiffensteiner*né e szavakkal fogadta:

— Je suis entzückt, Madame! . . .

— *Mazloff*, *Frau von Wewrewsheggy* — felelt nagyokat bókolva *Seiffensteiner*né, miközben oldalt, de inkább hátrafelé majdnem fellökte főt. *Cziczeszbeiszerné* asszonyt, aki viszont *Alice* báróné üdvözlését köszöngette.

— Kapott-e az urától táborig Korrespondenz-kártyát? — kérdezte az anyaórbáróné *Seiffensteiner*né től.

— Hogy kaptam-e? Wie hájszt, Gnädige? Nyolc oldal van teleírva, — majd éppen az én uram adja nyolc oldalon alul! Leir nekem benne az egész hadi helyzet, bírálja benne *Hindenburg*tól a sztratégit, helytelenit a *Poincaré*tól a magas politikt és jósol egy csúnya végt a cárnak, egyszóval nagyon érdekes levél és van benne három különösen pikáns anekdót.

Az anyacsőzbáróné hirtelen éledni kezdett, megcsillogtak szemei s megfedkezve előkelő tartásáról, közelebb lépett a vendéghez, majdnem átölelte és hízlgő hangon szolt:

— Mondja el, erzählen Sie, meséljen el nekem . . . Tudja, az uram, tőlem a fajnő most hadifogoly és azóta nélkülözök ezeket a borsocskákat.

*Seiffensteiner*né bizalmasan elvonult a ház úrnőjével, míg özv. *Kuczoráné* azokat a hölgyi előkelőségeket mutattatta be magának, akik először jelentek meg a társaságban. A bemutató szerepét *Bukucza-Tanács* Ádámné úrhölgy töltötte be. De ne feledkezzünk meg a többi toalettről sem.

Reb Menachem Cziczeszbeiszerné fekete selyemruhában, posztópapucsban jelent meg, fején fekete csipke-

főkötöt hordott, amely sátlíját borította. Egész alakját finom passzirozott fokhagyma-illat lengte körül. Özv. Kuczoráné khaki-barna pongyolában pompázott, amely felül épp oly hosszú volt, mint amely rövid alul. Derekat a görög hadiékítményes Helász-rendjel ceintureje fogta körül negédes bájjal, míg nyakán a bombayi Struccto-tyás-rendjel csillagos harisnyakötője fityegett megvesztegető rugalmassággal. Egyik kezében Koplalaghy Jaroszláv járógróf kamaráskulcsát tartotta, míg baljában Mokány Berci legénylakásának kulcsa melegedett. Merész újítás volt, hogy az özvegy magasszárú cipő helyett alacsonyszárú rámáscizmát hordott, amelyen még ott fénylettek Daru Illés csendőrkáplár zamatos kiszólásai.

Seiffensteiner Salamonné narancsszínű moaré-selyemruhában jelent meg, papagályzöld szalaggal balvállától a jobb csipőjéig (rossz nyelvek szerint azért, hogy természetnek némi fogyatkozását elfödje); kebelét az Osz-posz ordó középzáptojása takarta (rossz nyelvek szerint a tegnapi rántotta emléke). Spiczigné Iczigné menyasszonyi ruháját öltötte föl, mint mindig, ha ünnepi alkalomra ment. A fehér szín nem volt mégsem feltűnő; Spiczigné értette a módját, hogyan kell a rikitó fehérséget jótékony barna árnyalattal megbontani, amit csupán özv. Kuczoráné csipős nyelve keresztelt el az idő vasfogának.

Hamarosan élénk társalgás fejlődött ki. Elsa v. Kuhschnappel önfeledt beszélgetésbe merült Daru Illés csendőrkáplárral, fejtegetve a német-magyar közeledés áldásos gyümölcseit. Wewrewhegy anyaelőrsbáróné Potiorek mester udvarlását fogadta, míg id. Hombár Mihályné Malákné asszonnyal a töpörtyüs pogácsa és a turósesusza táperejéről csevegett.

A teát csukaszürke libériákba bujtatott inasok szolgálták föl. Seiffensteinerné diszkréten oldalba lökte Spiczigné Iczignét:

— Schwágerin, mit hozzá szólsz ehhez a proccoláshoz? Pedig a papája még az én boldogult papámtól az elhasznált fehérneműt hordozott.

— És nézzed csak, — szólt meglepetten Spiczigné — annyi cukrot tehet az ember a teába, amennyit akar. Majd bolond leszek, mindet beletenni. Legalább tíz kockát viszek magammal haza.

— A fene egye meg, — boszankodott Seiffensteinerné — most kinthagytam a ridikült és nem tudok hova tenni ezt a marék finom bonbont.

Az általános zsongást mintha elvágta volna, mikor Wewrewhegy anyahátvédbáróné csengő hangon megszólalt:

— Hölgyeim, ürítsük csészénket távollévő hős férjeink egészségére. Éljenek!

— Éljenek! — rikácsolt, süvitett, recsegett, sikoltott, sápitozott húsz hang is egyszerre.

— Der Slag soll! . . . — kiáltott föl Cziczeszbeiszerné — elégettem a nyelvemet.

— Most pedig beszéljünk a férjeinkről! — ajánlta a ház úrnője. Halljuk a legjobb eseteket.

Az adott jelre egyszerre tízen kezdtek beszélni. Érthetetlen hanggombolyag kigyózott végig a szalonon. A káoszban özv. Kuczoráné őrizte meg csupán hideg-

vérést és Daru Illés csendőrkáplár vonzalmát, melynek fedezete alatt a szomszédos lakosztályba vonult. A lármás nyüzsgést a községi rendőr jelenléte tudta csak megszüntetni.

Mindenki elnémult. A razzia eredménye: tizenhét ezüst kávéskanál, két ezüst cukorfogó, három kis kanna, tíz kiló bonbon és egy kardbojt volt. A kardbojtot Alice úrleánybaronessz selyemzsebkendőjében találták.

Wewrewhegy anyaeoldalvédbáróné a megjelenteknek köszönetét fejezte ki és Koplalaghy Jaroszláv hídőgróf társaságában táviratot fogalmazott urához Szibériába, egész Mucsá hódolatát tolmácsolva. A községi rendőrt szokatlanul nagy borralalóval: tizenkét fillérrel és egy félig lebélyegzett ötfilléres bélyeggel ajándékozta meg a ház úrnője.

Molnár Jenő

A tejről

— Én alapjában véve örülök neki, hogy nincs tej.

— Mi öröm van ezen?

— No hallja! Ha nincs tej, akkor — hála istennek! — nincsenek tejmizériák sem.

Anglia kezd

Szól Asquith úr: — Ne dőljetek borúba!
Anglia csak most kezd a háborúba.
Mi mindig győzünk, harcot sose veszünk;
Majd megmutatjuk, hogyha belekezdünk!

S felel a többi: — Nevetséget képez!
Jól tudjuk ezt mi, és a bajunk épp ez.
Mi nyakig vagyunk már sírkoszorúba
És Anglia — most kezd a háborúba.

— Vajjon mit kíván most Reb Menachem Cziczeszbeiszter Wilson elnöknek?

A MI TEHENÜNK

A rajvonal mögül

— Mermelstein Jakab manipuláns őrmester parancsal a mozgókonyha bakján —

— Galajda! Galajda! No magához igazán jó gyomor kell. Egy jó erős celttel bélelt gyomor. Hiszen maga behajtott a konyhával a svármliniába! Talán a hősi halált ambicionálja? Kohn úr! adja ide a snapszomat! No? Hol az a vicemanipuláns? Nem mer idejönni? És maga akar vitézségit, Kohn? Maga? Talán vaskeresztet? Jó lesz magának egy névre szóló

fakereszt is. Pedig kár volna magáért, mert még ifjú és bóher. Mi ez?! Mi e-e-e-z?! Maga vizet adott ide nekem? Meg akar ölni? Gyilkos! Amíg tisztí faszolás van, nem szorulok én vízre. Meg vagyok érve?
— Mi az? Hol van a direktor úr? Nem látom máma a konyhánál a sajt körül. Ja igaz! A tegnapi angriffnál beabfűrolta magát. Most már az új kádernél eszi a grójit. Talán Tomszokban. Szegény moszkálik! Ez az ember mindent megesz. Ő — meg a regimentspáter. Szegény főisztelendő úr úgy elhízott a trénnél, hogy nem tudott szabadságra menni.

— No, tanácsos úr, bonzsúr! Hol tartotta a csőrét tulajdonképpen a tegnapi angriffnél? Ellógott a mozgókonyhával? Persze, strigonometriai okokból visszavonult. Szégyelje magát, tanácsos úr! A vége az lesz, hogy fölváltom magát, úgyis sokan dekkolnak már itt a konyha körül, aztán mehet megint tisztiszolgának. Kis különbség!

— Galajda, hova hajt bele a sötétségbe? Neki hajt a posztnak, nem látja? És ha a poszt azt mondja reszketve hogy: halt? Ilyen pechem van! Most mondja még valaki, hogy nem vagyok állandóan életveszedelemben... Meg vagyok érve?!

Értelmes tisztiszolga

Hadnagy. — Megint hiányzik egy üveg konyak. Megittad?

Tisztiszolga. — Alássan jelentem, igenis.

Hadnagy. — Egyszerre??

Tisztiszolga. — Nem, kérem alássan. Cseppenként. *Slukk*-cesszive.

VIDÉKI TROMBITA

Tisztelt Borsszem János Ur!

Vótam a jegyzőnél. Mongya: mi járatban vagyok? Mondok: abban a kis dohányhátrálékban. Kérdi: hát az mi légyön? Mondok: tavaly egy fiatal úr gyűtt be hozzám, egy izé... egy tekintetes úr, de igen jó beszédű vót, még pálinkával is megkínáltam. Mongya: szeretne-e, gazduram, egy kis jóféle dohányt? Mondok: nagyon is. Akkor vegyen egy ilyen Igazolványt, azzal elébem terít egy cifra papirost, rajta aranyos színben a szerb ország címere, magyarázza, hogy ezt úgy híjják, hogy szerb dohánymonopólium, darabja 10 korona, aki ebből vesz, az rendelhet a királynál minden évbe kétszer, rajta is van, hogy évenként két búzás; de mivel a jófajtaból csak kevés terem, hát egy embernek csak két kilót lehet egyszerre rendelni egy-egy koronájával. Erre a vejem rám szolt: csak vönni köll, mert úmán szitt szerb dohányt, igen jó vót. Hát vöttem is három Igazolványt; egyet a vömnek, egyet a fiamnak, egyet magamnak.

A mult ősszel irtam is *Petár* királynak, hogy küldjön hat kilót, de a posta visszaadta a levelemet, hogy most háború van, a posta nem szállít dohányt. Mostanában mögint irtam, de csak levelezési lapon, mivelhogy a levelet úgyis fölbontják; ennyi vót az egész: Nagyságos *Petár* király úrnak, Szerbiában. Legyen szíves hat kilót küldeni, mert igen kívánjuk már megköstolni. Hát csakhamar visszajött a levél, az vót ráírva: „Cimzett ismeretlen helyre költözött, de különben is magának sincs most vágott dohányja.” Úgy látom, hogy se pénz, se dohány; hát a végett gyűttem a jegyző úrhoz, hogy a 30 koronát írja föl a Hadi-kárpótlásba. A jegyző mosolygott (bizonyosan ő is vett ilyen Igazolványt, mert nagy pipás) és azonta, hogy ebben a dologban nem nála van a Bejelentő hivatal, hanem a *Borsszem János* úrnál. Azért kéröm, szíveskedjön bejegyzni ezt a kis dohányhátrálékot.

Tisztölettel Bács-Kossuthfalva, 1915. dec. 17.

Csutora András

Belfferich beszél

<i>Britannia parlja kódülte,</i>	<i>Szerbek földjét letarolluk,</i>
<i>Csak sóhaj száll ma körülte</i>	<i>Mások vérét pazarolluk</i>
<i>És nem esallag madárdal.</i>	<i>És az eredmény — semmi.</i>
<i>Úgy kong, mint halottl ének:</i>	<i>Jajognak búsan a pártok:</i>
<i>— Dögy állunk hát, gentlemanek.</i>	<i>Bajh, foglyán a milliárdok</i>
<i>A végső milliárdal?</i>	<i>Jön az utolsó penny!</i>

*Kijáll a vér, a kionlott,
Éidegség rázza a esontot
És sápad már az araszín.
Gyujtsatok halottl dalra!
Tűzes kéz írja a falra:
— Mene, Tekel, Ufarsin!*

Bojkott

— Mi lehet az oka, hogy ez a Lopkowitz az idén annyival kevesebb kuplét szerez, mint más években?

— Bizonyára ő is bojkottálja az ellenséges zeneszerzőket.

Kövér úr mégis bevált

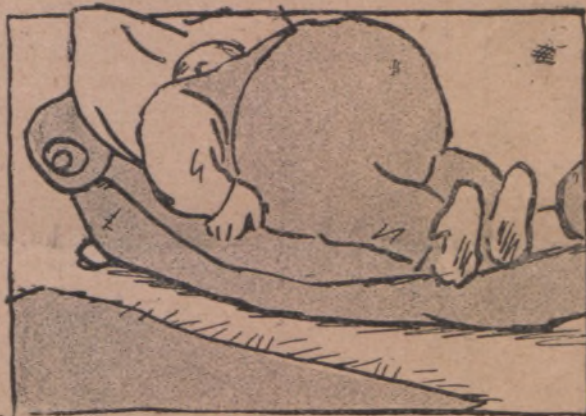
Vértés rajza

— Felülvizsgálatra utasítatik — elhízottság miatt.

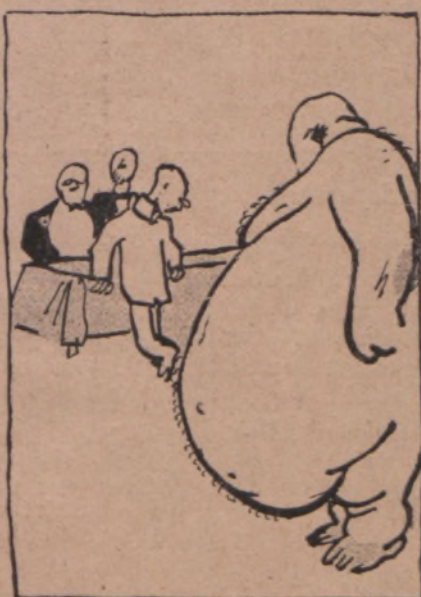
— Ha így vagyunk, akkor hizzunk csak tovább!

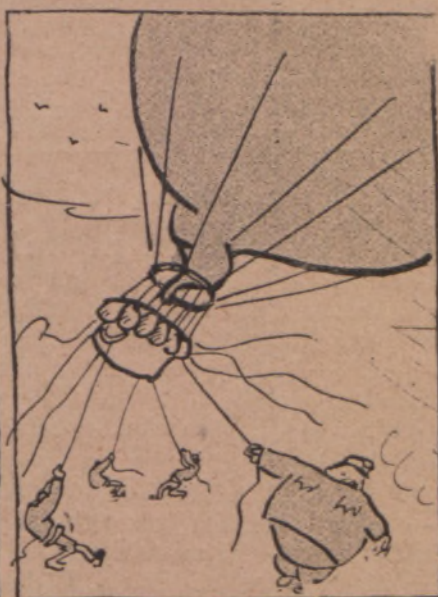
— Hizzal a fekvés is.

— No most már jöhet az a felülvizsgálat.

— Alkalmas!

— Ötven embert potol a léghajóosztálynál.

Signum Laudis Civilis

XIV.

Vázsonyi Vilmos budapesti polgár

A tavaszi premiér

Gallieni. — Úgy-e, ezt jól csináltam, kedves generalisszimusz! Kikürtöltem a világba, hogy az őszi offenzívánk a jövő tavaszinak csak főpróbája volt.

Joffre. — Jó, jó és milyen intézkedést tett a premiérré?

Gallieni. — Új maszkokat csináltattam. Új gázmaszkokat.

Egy kis különbség

— Luzatti büszkén jelentette ki Rómában, hogy az olaszok mégis urai az Adriának.

— És én igazat adok neki. Olyan helyre jutottak el, ahova a mi flottánk eddig nem tudta őket követni.

— Hova?

— Az Adria fenekére.

Petár dala

Földtelenül itten állok,
Mint egy megtestesült zálog,
Koronátlan koronás,
Szerencsétlen furulyás.
De jó volna most egy vas is,
De nincs másom, csakis Pasics,
És szakállá kendere.
Oh, én bánat embere!

Búsan, mint kit a balsors hoz,
Jöttem én a crnagorchoz
S hogy meglátott Nikita,
Egy rettentőt sikita.
Tudta: rajtam nem kereshet,
Mert beváltam alperesnek,
Kinek rég veszett pere.
Oh, én bánat embere!

Mért nem veszem harci tűzbe?
Bújdokolok verve, üzve,
Úton, amely úttalan,
Megremegve úntalan.
Nem lehetek nagyszerb császár,
Csak azt várom, míg reám száll
A végálmom szendere.
Oh, én bánat embere!

Haditanács

Joffre. — Egységes haditervet kell kidolgoznunk, kedves Kitchener.

Kitchener. — Igaza van, kedves kolléga. Már unom, hogy mindig külön-külön kapunk verést.

Porro. — Jó, jó, de ha egységes haditerv mellett is verést kapunk, hogyan vigasztaljuk meg például az olaszokat a franciák vereségével?

Kitchener. — Pardon, csak a haditerv lesz egységes. Azontúl még külön-külön is kaphatunk verést.

TÁBORI POSTA

Kapitány úr dekkungja

Kapitány úr dekkungja
Téglából van kirakva,
A teteje jó cserép,
Mégbámulja, ki belép.

Néha későn jár haza,
Zárva van már ajtaja.
De zavarba sose jön:
Beugrik a háztetőn.

Vizért menni nem muszáj,
Kap vizet a szomju száj:
A tetőn a hasadék
A legjobb vízvezeték.

Kiváncsi volt egy baka,
Mit csinál parancsnoka?
Felmászott a tetőre
S fejével bukott előre.

Gyorsan talpára állott,
Kivágott egy haptákot:
„Kapitány úr, alásan,
Itt vagyok a szobában!”

A szerbek visszavonulása

— Csak Napoleon grande armée-ja volt hozzánk fogható . . . !

Tönődések Seiffensteiner Solomontul

Horctér, december közepin

☆ O Sime Jochtag Patejon nodjon rosszul élt az üvé feleségivel, az Édl Cháje osszongysággal, veszekedte vele és ötötteverte foltonosan. „Sime, Sime! — manta az osszongyko — miért bántol te engemet, mikar mások olejan boldogan ének ed o mással?” — „Hát sak azért, mert másnok nem vadj te o felesége!” Edszer beteg lett o Sime nod nehéz tifuszbo és o

dakterek fülödták az üvé életit. Mikar elmentek o dakterek, hát kezdett sírni és jojgotni az Édl Cháje: „Szent Isten, oki vadjol fölöttünk! Ki fag már mast engem szidni, ki fag engem ötni-vernü, ho o Sime mekhol?” Mogához tért ed kicsit o Sime és oztot mandja: „Ne búsulj, mámelében! Sak te menj férjhez másadszor, lesz oki vernü fag!” Sakodjan mekholt o Sime és az Édl Cháje o Menáse Kleckshez ment férjhez, oki istenítette. Erre rá az Edl Cháje minden hónapbo edszer elment o Sime sírjaro. Kérdezte o Menáse: „Mire valü mán az?” Mondja az osszongyka: „Ho nekem o Sime oztot o szívsességt nem teszi, hod mekhol, soha se nem todtom valna, hod lehet voloki ed feleség volokinek, oki nem üti.” —

Bibele-bóbele: nekünk o Szerbio sírjaro koszorút küll tenni, soha se nem hittük valna, hod lehet ez o szamszéd állam békibe is.

☆ O Tisza oreság meg o Bethmann-Hollweg is beszéltek o békérül nodon szépen. Erre rá eszembe jotja mogát nekemnek o Nachme Auflag Opostogon, okinek vált vodj nolc rossz jerek, o legüregebb vált tizenkét esztendüs, hát ezek sináltok ed lármentet, hod az Auflag nem todto írni még ed özleti levél se nem. Még o feje se nem állt o mogo heljin. Kopto o Nachme mogát és sorbo verte mind o nolcat, omire ozotán lette ed olejan sírás-rívás, hod o szomszédok is beszolodtok o szobábo Auflaghoz. „Mi ez? Mi ez?” — „Semmi! — feleli o Nachme nyugodton. Sak sopán, hod nod lárma vált itt, hát ed kis csendet okortom sinálni.” — Ricset-rocset: o diplomát orak olejan szépen beszélnek és hod csend ledjen, hát o Mackensen meg o Kövess generális oreságok ötlik-verik az ongol-fronciát, hod edszer béke ledjen már!

Ki az oka?

Lánczy mondja: Rubinek! Bármit mond Darányi Náci.
Rubinek kiáltja: Lánczy! Mit bánom én, ki az oka?
Agrárok s merkantilek Csak győzzön a magyar baka,
Vitája oly lenge, játszi. Ki — míg sok nagyszáj lefetyel—
Nem kell hinni senkinek, Jaj nélkül áll vagy esik el.

Bemutató szemlén

- Mi a foglalkozása?
- Kibic.
- Alkalmatlan!

Középiskola

IX.

A bukott férfi

A bukott férfi hosszan álldogált a tanári szoba ajtaja előtt. Már mindenki hazament, egyenkint szállingóznak a tanárok is. „Alászolgája”, mondja udvariasan, húszszor egymásután és meghajtja a fejét. O azonban Schwickert várja, ő igen, már tizenegy óta várja Schwickert, akivel röviden és nyugodtan és ércetlen hangon fog beszélni. „Tanár úr”, ezt mondja majd Schwickernek, „egy ember életéről van szó. Nem akarom, hogy szerencsétlenség történjen, tanár úr, ezt ön sem akarhatja. Ön nagyon jól tudja, hogyan történt a dolog — beszéljünk férfiasan, nyíltan, ember az emberhez. Én akkor, igen, ön tudja mikor, azt mondtam, hogy Nyolcadik Henrik, magam is tudtam, hogy nem Nyolcadik Henrik, hanem Harmadik Richárd s már a következő pillanatban ki is igazítottam volna. mert Nyolcadik Henrik csak úgy kicsúszott a szájamon. De ön — nem bírálni akarom önt, csak hidegen megállapítom a tényt — ön azonnal leültetett engem. Ne vizsgáljuk, hogy törvény és szokás szerint tette-e ezt — én azt akarom, hogy egymásközt intézzük el ezt az ügyet. Bemegyünk ide a tanáriba, ön áthúzza az elégtelent és alul ezt a mondatot „Osztályismétlésre utasítatik”. Aztán elválnak egymástól, mint férfi férfitől. Ön talán csodálkozik, hogy ilyen szokatlan hangon kell beszélni — nos, hagyjuk ezt. Hogy önök engem félreértettek, azt jól tudom, zárkózott természetemnek köszönhetem — nem volt okom nyilatkozni eddig és mit beszélhettem egy olyan környezetben, mely meg nem érthet engem?” Így fog beszélni a bukott férfi és Schwicker, aki meghökkenve hallgatta végig, egyszerre megáll, mélyen a szemébe néz, majd kipirul és hirtelen a kezét nyújtja. „Neugebauer, — mondja Schwicker, — elég. Én értem önt. Adja ide azt a bizonyítványt. Ön rideg embernek hitt engem — de én nem tudtam eddig, kivel van dolgom, Neugebauer.”

Igen, a bukott férfi így fog beszélni Schwickerrel. Miért hát, hogy a bukott férfi mégis riadtan húzódik vissza, valahányszor nyitják az ajtót? Már kettő felé jár az idő és ő tizenegyre hazaiérkezett a bizonyítvánnyal — jó volna, ha Schwicker jönne már — vagy miért volna jó? Hiszen ő nem is akar hazamenni — van neki hazája, a bukott férfinek?

De ime, itt jön Schwicker . . . igen, beszél hátrafelé valamit, most nem lehet megszólítani. Most se, most megy a lépcső felé, — jerünk utána, majd a

lépcsőn. Nem, a lépcsőn mégse lehet, annak semmi formája — majd a portás ajtaja előtt. De a portás kint áll az ajtóba, nem lehet . . . itt nem lehet . . . De mi ez, hiszen mindjárt kimegy a kapun és aztán . . .

— Kérem szépen, tanár úr . . . tanár úr kérem . . .

— Na, mi az? Mit akarsz?

— Kérem szépen, tanár úr, itt az van . . . itt az van . . .

— Mi van? Hogy hinak?

— Neugebauer.

— Ja, te nálam megbuktál! Na csak erigy haza, aztán majd készülj a pótvizsgára.

— Igenis, tanár úr.

— Nem fog megártani egy kis tanulás a szünidőbe.

És Neugebauer udvariasan vigyorog.

— Igenis, tanár úr. Alászolgája.

— Szervusz.

A bukott férfi hajlong és megindul a körúton. Nem sok értelme van annak, hogy megindult, mert ugyan hova menjen? A Schwickerrel való beszélgetés csak valami fásult, tompa érzést hagyott maga után, nem csalódottságot. Hiszen nyilvánvaló volt, hogy így lesz, hiszen ő nem is akart Schwickerrel beszélni, mi dolga neki ezekkel? Mi van még hátra? No igen. Nehány ucca, amin végigmegy — néhány bolt — néhány fanyar, férfias gondolat az élet ostobaságáról, az emberek hitványságáról — aztán az a kis dolog. Hagyjon hátra valami irást? Minek? Talán egy pár sort, így „Inkább vagyok első Uticában, mint Rómában a második . . .” hm, biztosan Uticában mondta ezt Caesar? Nem, nem biztos, hogy ott mondta . . . ott valami más történt, tudta, de elfelejtette . . . majd így írja „Inkább vagyok a halálban a második, mint az életben az első . . .” igen, ez biztosan nagyon szép, bár ő nem nagyon érti, de azok majd, azok érteni fogják . . . a nyomorultak . . . hát csak értsék. Inkább vagyok a sírban az első . . .

A bukott férfi szemei előtt színes, szivárványos felhőske ugrál, a torka elszorul és csak most veszi észre, hogy az egész idő alatt, míg ezeket elgondolta, majdnem hangosan énekelgette magában a tornaünnepély indulójának a tenorját, amit betanult

„Fel hazánk hű nehem-zehe-déke,
Ott a pálya, itt a tér, —
Ittater!”

Ezt énekelte, közben ugrált és viaszkosvászon táskájával a falakat csapkodta. Azonkívül pedig valami nyugtalan érzése is volt, mintha elfelejtett volna valami, amit pedig előbb el kell intézni. Mi is volt az, istenem, mi volt, pedig ma reggel nagyon elhatározta. Üveglénia . . . nem, gőzturbina . . . nem, hisz arról nem is álmodhat egyelőre, míg az öt forint együtt nincs, pedig az mikor lesz! legfőlőbb jövő elsején . . . aha, tudja már, ceruzahegyező . . . és, és még valami, igen, mustkolbász.

Mustkolbász! a nyál összefolyik a szájában. Milyen furcsa neve van, mi lehet az? olyan barna, bütykös valami, ott lóg a csemegekereskedésben — de túlvilágian jó lehet, must is, kolbász is. Egyelőre ezt, mindent nem lehet egyszerre — a kocsonyás pisztráng, az még a jövő zenéje. Mennyi pénze van, lássuk csak. Az nyolc, meg három, hatosban, meg hat krajcár is, egy fillér, azt esetleg el lehet sütni krajcárnak. Összesen közel három korona.

Két perc múlva megvan a ceruzahegyező s további két perc múlva a bukott férfi ott áll a csemegekereskedésben. „Ebből harmincér“, mondja és piszkos kis ujja reszket, amint kinyújtja, a torka meg lüktet. Hirtelen vad elszánás, halálos könyelműség önti el, megmámorosodik. „Meg húsz deka törmelék-csokoládét is kérek . . . Azt hiszem, elég . . . meg kérek húszér ementált is . . . meg huszonötér abból a vörösből . . . lazac? . . . kérek abból is . . .“

Mindent külön, csinosan becsomagolnak és ő hagyja, bár tudja jól, hogy nem érdemes, hiszen a legközelebbi kapu alatt ugyis felbont mindent. Két korona tíz . . . tessék . . . néhány hatost visszkap.

A kapu alatt felbont mindent és a zsebébe gyűri. Kezdi az ementálin, vastag darabokat tör le, bent a

zsebben és hirtelen dugja a szájába, majd megfúl, kivörösödik. Aztán a mustkolbászt eszi meg . . . aztán a lazacot . . . Mintha köveket raktak volna a gyomrába. Mindegy, vesszen minden, következik a törmelék-csokoládé, az jó, az meleg és édes és omlós. Ez is megvan, de most milyen nehéz a gyomra . . . most valami könnyű kellene . . . ami felüdit, felfrissít. „Hogy ez a narancs?“ persze drága, az utolsók közül, mindegy. Mi van még? Kilenc krajcár maradt, mihez kezdjen vele? „Kérek kilencér törökmészt.“

És most itt megy ő, a bukott férfi, a Nefelejcs-uccában — hogy került ide? Mindegy. Megy, megy, a hosszú Nefelejcs-uccán, benéz a kapuk alá, nehéz, nehéz érzéssel belül . . . és nem tudja, a gyomra nehéz-e, vagy a szíve. Benéz a kapuk alá, rágja a törökmészt, csak rágja . . . köröskörül halálos üresség, céltalan élet, hideg igaztalanság. Valami jajongó, egyforma hang kíséri, végtelenül, makacsul, lerázhatatlanul . . . jajongó, pokoli gyötrellemmel.

„Fel hazánk hű nehem-zehe-déke . . .“

Kínlódva rágja a ragacsos, foghoztapadó csirizt és a nyála és a könnye földoklón csurog le a torkán.

Karinthy Frigyes

Praktikus szobaleány

— Kérem, nagyságos asszony, odakünn nagyon hideg van, tán jobb volna, ha a muffot tetszenék fölvenni és a ruhát a kézben.

Kedves Borsszem Jankó!

Egy budapesti klubban történt, ahol esténként erősen folyik a hazardjáték.

Egy fiskális elvesztett százkoronát — kivételesen nem kártyán. Valahol kicsúszott az erszényéből. Boszúsan készülődött haza. Mikor ki akar fordulni a kapun, utána kiált a szolgál:

— Nagyságos úr, nagyságos úr, megvan a százkoronás!

Kedves Borsszem Jankó!

Hét fia van a budakeszi svábnak: hét orgonasíp. Olyan egyformák, hogy százszor is összetévesztem az öccsöt a bátyjával, a bátyját az öccsével, amikor a tejet hozzák. Mert tejüzeme van az öreg Feszlmajer Jakabnak.

— Vén Jakab, — kérdem a budakeszi vízművestől — hogy tudja megjegyezni a hét gyereket?

— Asz igen etszerű fan.

— No?

— Asz ábécére adtam nekik nefet.

— Az ábécére?

— Az első Árbát, a másik Béder, a harmadik Cóltán, a negyedik Difadar, az ötödik Eten, a hatodik Figdor, a hetedik Gárol.

— Hol találta?

— Itt a lépcsőn.

Előkelő borralaló. Az ügyvéd gondol egyet, hangulata helyre-zökken, vidáman visszatér a klubba.

— Képzeljétek! — mondta barátainak — megvan a százkoronásom. Micsoda szerencse, hogy nem egy — klubtag találta meg.

A Borsszem Jankó háborus rajz-pályázata

A *Borsszem Jankó* legújabb pályázatára különösen a frontról érkeznek rajzok és fényképek. Minthogy a táborig postalá több hetes késedelemmel hozott egyes pályaműveket, föl kell tételeznünk, hogy még igen sok rajz, illetve fénykép van uton hozzánk. A pályázat terminusát ennél fogva kitöltük *1916. január 31-ig*, hogy így minden pályázni szándékozó résztvehessen a vidám vetélkedésben. Ismételjük, hogy a pályázatra csupán a háborúval valamelyes vonatkozásban lévő *eredeti rajzok vagy fényképfelvételek* küldhetők. Az eredményt *1916. február 13-iki* számunkban hirdetjük ki.

A Borsszem Jankó szerkesztősége

Kedves Borsszem Jankó!

Nekem nem fáj a Földes Imre színműíró úr feje, de mégis engedtessek meg, hogy hozzászóljak a vádhoz, mellyel egyik lap a nevezett íróat Grün Lili k. a. miatt illeti. „Mikor a magyar katonák három határon véreznek, magyar író Grün Lilinek nem nevezheti el új munkáját.” Tökéletesen igaz. Legközelebb talán közzéteszik a színműírási szolgálati szabályzatot is, meghagyván, miről szabad a magyar íróknak írnia. Például: Tösgyökeres Kata leányasszony vékony deszkakerítés mellett röpjön a kállai kettőst Hejretyutyu Pistával s akkora magyar zamattal, hogy a haza Génusza kis üstön fött törkölyt nyakal örömeiben. A tánchoz nemzeti szín alsónadrág kívántatik. A kar, tulipános szűrben, a „Gyerünk visza Etelközbe” kezdetű nótát fújja stb.

A darab külföldre is eljut, ahol a jámbor ájropéer nagy szemeket mereszt, hogy a végtelen puszták fiait ilyen józsi megymást tudnak recesenteni.

Addig is, míg idáig fejlődünk, honfibuval üdvözli Csiger Iván.

Szaloniki felé

Fut az angol Szaloniki felé,
Melle libeg, ina szakad belé;
Feje fölött hollósereg szállás
S legelől fut Kitchener, a taltos.

Zokog a kürt: — Vissza, angol, vissza,
Macedón föld véretekét issza;
Vardar vize veszélyes víz, széles,
Bolgár kardja halálos kard, éles.

Szanaszéjjel haldoklók hörögnek;
Arca derül a néző görögnek;
Mégis csak jobb semlegesnek lenni,
Mint idegen föld alatt pihenni.

— Vajjon mit kíván most
Reb Menachem Cziczszbeiszser
Wilson elnöknek?

Szerkesztői üzenetek

S. A. (Kaposvár.) A kérdés nem valami vidám. — Barázdás. Nincs sem időnk, sem terünk, hogy elemezzük: miért gyöngös ez vagy amaz a tréfa. Gondolhatja, mi örülünk legjobban, ha kívülről segítenek bennünket a szellem legigazibb gyöngyének: a humornak gazdagításában. Mióta a háború tart, meg is szoktuk, hogy tűzvonalon álló magyarjaink a megtörtént pompás esetek és adomák garmadáját öntik asztalunkra. Ami ezen túl van, azt hivatásos íróink esinálják. Sajnos, az ön küldeményét e héten sem tudtuk a belsőbb termekbe segíteni, pedig igazán nagy jóindulattal figyeljük írásait. — Cs. I. (Táborig postalá 96.) A józsi krónikás adoma az 1917-iki naptáré. Lássuk a vidám folytatást! — K. T. „Mit nem kíván, mit nem kíván Az a kis Rakovszky Iván!” — zengi ön a történelmi középosztály dicsőítőjének nem valami nagy tiszteletére. Hát bizony furesa, hogy mikor a haretereken kiomlott vér elmosott mesterséges korlátokat és gonoszul kiépített válaszfalakat, odaálljon valaki és az új középosztályt kicsi-

nyelje, közhivatali funkcióra képtelennek mondja. Azt az új értelmiséget, melyből annyi kiváló jelesség, tehetség sarjadt és kapcsolódott össze a magyarság legkülönb nemzeti értékeivel. De fölösleges a túlhevés buzgóság, nem muszáj mindjárt harminc és feles mozsárral löni eltévedt őrszemekre. — K. A. (Karlovac.) Sajnálattunkra, nem használhatjuk. Messze van ez a vérbeli karikatúrától. — B. J. (Táborig postalá 23.) Hiszen ha a jógyekezet elegendő volna! Lehetetlen a hibákat kijavítanunk, ehelyett egészen újat kellene írunk, amit azért sem tehetünk, mert a téma egyáltalán nem mondható izlésesnek. Másfajta hadihumort kérünk, de csakis — prózában. — K. S. (Táborig postalá 90.) Alapos javítással. Üdv! Dr. M. A. Így izesebb. Ami ott kell, viszont itt nincs sokaknak inyére. — Szentp. Szomaházy István új regénye (Meseváros) a kitünő és talán legnépszerűbb író minden novellista-jelességével ékes. Téfi estéken régi meghitt barátja Szomaházy azoknak, akik vele, a kiapadhatatlan kedvű mesemondóval, akarnak társalogni. S mindig többen és többen kívánczognak a pompás, friss elbeszélő népes körébe. A Meseváros Singer és Wolfner kiadása, ára 2.50. — Br. Ön azon töpreng, vajjon a híres Tegethoff tengernagy csukaszürkét hordott e? Forduljon egyenesen a polái kikötőparancsnoksághoz a súlyos problémával. — St. A. Ez a műfaj vépképpen lejárt. — L. J. (Jászberény.) A töprengők nem fogadták el problémának. — P. B. (Miskolc.) A karácsonyi számban kap helyet a hangulatos történet. — Gh. Csak a kis próza. — Merénylő. Valóban gyengék. Mint katona nyilván erősebb. — S. N. L. Ezt az affektált tónust nem tűri meg a mi papirusunk. Bizonyára tud ön ösztönösebb vallomásokot is tenni, anélkül, hogy a hitelét veszített szimbólizmus utánzásába esne. — S. H. (Szeged.) Vajmi ártatlan história. — H. V. Már csak inkább a javából válogasson. — B. F. Teljesen humormentes szószaporítás. — Z. S. (Versec.) Csak nyuljon minél mélyebbre a tarisznyába. A lapot útnak indítottuk. — Több levélről a jövő számban.

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR JENŐ
Művészeti szerkesztő: BÉR DEZSÓ

(Ha fáj a hátunk), dörzsöljük be fájdalomcsillapító Feller-féle „Elsa-fluiddal.” Az ember nagyszerűen érzi magát utána. Több mint százezer köszönlevél. 12 üveg bérmentve 6 korona Feller V. Jenő gyógyszerésznél, Stubica, Centrál 55 sz. (Zágrábmegye). Néhány üveg Elsa-fluid mindig jó a házban. (s)

A béke hajója

sok csalafintasággal, ravaszsággal megrakva akar elindulni Amerikából. Ne higgy neki magyarom, paprikát szórnak a szemébe s még hozzá ez is hamis, mert a háború óta egy szem-rnyí valódi

KOTÁNYI PAPRIKÁT

sem liferáltunk Amerikába.

Főüzlet: Budapest, Teréz-körút 7.
Fióközletek: VII., Kun-utca 12. és
Szegeden, Kárász-utca 5. sz.
Newyork, 205, 2. Avenue, 13. Str.

Rendelje meg jóelőre az ujságárúsítónál
a Borsszem Jankó karácsonyi számát
különbön elfogy, mielőtt megkaphatná.

Képrejtvény

Jutalma a BORSSZEM JANKÓ 1915-re szóló naptárának egy példánya. A BORSSZEM JANKÓ 2505. (50.) számában közölt képrejtvény megfejtése:

Tojásos galuska

A megfejtést 92-en küldték be. Nyertes dr. *Navratil* Dezső (Budapest, a Belvárosi kávéházi Rébusz-hántoló társaság m. sz. tagja) lett, aki mint a rébusz-szelvény beküldője megkapta a Borsszem Jankó 1915. évi naptárát. A Borsszem Jankó naptárának ki-sorsolásában résztvesznek a nem előfizetők is, ha ezt a szelvényt — az adatok közlésével — beküldik a szerkesztőségnek.

RÉBUSZ-SZELVÉNY

Megfejtés:

Név és lakás:

Kiadó-tulajdonos: A BORSSZEM JANKÓ lapkiadó-részvénytársaság. Szerkesztőség: IV., Károly-körút 4. Kiadóhivatal: V., József-tér 13. Előfizetési ár: Egész évre 16 K. — Fél évre 8 K. — Negyed évre 4 K. Egyes szám ára 36 fillér. Megjelenik minden vasárnap. **Telefonszámok:** Felelős szerkesztő 33—24. Művészeti szerkesztő 61—86. Kiadóhivatal 138—05.

A postacsomagok korlátolt mennyiségben való főlvétele következtében beálló csomagtorlódás miatt ajánlatos a karácsonyi hangszer-megrendeléseket már most beküldeni Wágner, a „Hang-szer-Király” céghez (Budapest, József-körút 15), hogy a szükséges hangszereket mindenki a kellő időben megkaphassa. Fényképes karácsonyi hangszerárjegyzék ingyen. Megrendelésnél előleg küldendő. Személyes vásárlásnál figyeljen jól a Wágner cég pontos címére.

DELI BAR
BUDAPEST, V., WURM-UTCA 2

• Decem-ber 1-én megnyílt

Modern valamint kényelmes berendezésénél fogva az eddigi hasonló mulatóhelyiségeket minden tekintetben felülmulja. **Színház után friss vacsora.** A kávéházban délután 5—7-ig zene

Reggellig nyitva

Reggellig nyitva

Hadsegélyző-sarok

HIVATALOS
HADSEGÉLYEZŐ
SZIVARKAHÜVELY
ÉS
SZIVARKAPAPIR

Támogassuk a hadsegélyezés ügyét

Vásároljunk

hivatalos Hadsegélyző
szivarkahüvelyt és
szivarkapapirost?

Kérjük ezt minden dohánytőzsdében.

A mi jóbarátaink

A Borsszem Jankó kétszínnyomatú új levelezőlapjai. A 10 darabból álló egész sorozat megrendelhető a Borsszem Jankó kiadóhivatalában.

Ára bérmentve I K 20 f.

Kedves Borsszem Jankó!

Jól értesült forrásból tudjuk az ántánt egy fontos hadiutkát: Nikita király elhatározta, hogy ha seregét kiszorítják a szövetséges csapatok Montenegróból, megmaradt vitézeivel az oroszok segítségére siet.

Aranyérem, Be lin.

„Margonal” hajfestő fésű

tör. védve. Számos utánrendelés bizonyítja kiváló hatását, mert szürke vagy vörös hajat valódi szőkére, barnára vagy fe-

ketére fest. Jótállás mellett ártalmatlan. Több évig használható. K 4.50. Ismétlődők kerestetnek. „Margonal”, Berlin 21. S. W. 29.

Egészségügyi műszaki berendezések gyára.

Legmodernebb rendszerű központi fűtés és szellőztetés. Vízvezeték, csatornázás és légszuszberendezések. Városi vízművek, csatornázások és derítő telepek. Gyógy- és gőzfürdők.

Prospektusok. — Ajánlatok.

Budapest, VII. kerület, Péterffy Sándor-utca 34. szám.

Bründl János

csász. és kir. udvari szállító

Mer' hogy valakinek csak muszáj!

— Debreceni történet —

Két öreg népfölkelő vágódik ki az aszfaltra a nagycsapó-utcai „Csipás“-ból. Jó félteherre vannak becsudálkozva. Megérdemlik! Sapkájuknál ott bólogat már az árvalányhajás bokréta, két oldalt családbeli fehérnép; ezek már csak a gőzös fűtőt várják. Az egyik — nyilván lú után való ember — különösen is mindig avval kezd bele a mondókájába:

— Oh, hogy az az én atyáristenem! . . .

Hijába ráncigálja a süldő-lánya a mántliját, megint csak: Oh, hogy az az . . .

Megsokálja Törös koma:

— Komám, ne káromolja annyit az istent, mer' én isten-ugyse pofoncserditem!

Visszazökken a zokszóra Balog koma:

— Nem-e? Hát osztán mér ne, komám?

— Hát csak azér, mer' ügye, hogy eddig is ü segített meg bennünket!

A bajtárs kiegyenesedik, nagyot lélekzik és eszmélő áhitattal hagyja jóvá:

— Ammán igaz komán. — Hát tudja mit komám? . . .

Szidja ütöt ezután a rác!

Barangolás a sajtó-dzsungelben

Golyó — a régi római hadseregnél!

— Schwarz Bertholdot 700 évvel megelőzték? —

„A keletrómai birodalomban Mauritius császár (582—605) lovas betegápolók osztágát állította föl. . . A római hadsereg szolgálatában belgyógyászok és sebészek állottak. . . Ezeknek . . . gyakorlati tudása csak arra szorult, hogy kötést tudjanak tenni a sebre, *ellávolítsák a golyót* és elállítsák a vérzést.“

Ámor hölgyé lett!

„Oh asszonyom, ne higgye azért, hogy Ámor azért, mert Mars most szörnyű pajzsokkal és kardokkal hadakozik, a jól megérdemelt penzió évjáradékát élvezi. Ez a bájos istennő éppen olyan gyakori vendége a kolozsvári szalonok intim fülkéinek, mint a fehérfüggönyös, csipkés leányszobáknak.“ (A *Kolozsvári Hírlap* december 5-iki számából.)

Háborus újítás

„N. N. a Rimamurányi vasmű r.-társaság bányafelügyelője három acélosbánya tulajdonosa X. leányát eljegyezte Y. Z. honvédtüzér-örmeister. Az esküvő a parancsnokság intézkedése szerint *less megtartva*.“ (Az *Eperjesi Lapok* nov. 28. számából.)

DOKTOR HEGEDÜS, Budapest, József-körút 51. sz. Férfiak és nők betegségeinek könyvét ingyen küldi. (20 fillér bélyeg.) Rendel hétköznapokon 4—8-ig.

PÉNZ KÖLCSÖN
SORSJEGYEKRE
ÉRTÉKPAPIROKRA

hadikölcsönre és minden tözsdén jegyzett papírra minden összeget azonnal folyósítunk.

A kölcsön apró részletekben törleszhető. A sorsjegyszámokat a letétjegyben elismerjük. — **Bárhol zálogban levő, úgyszintén részletfizetésre vásárolt, de még ki nem fizetett sorsjegyeket kiváltunk és rájuk fenti kölcsönt adjuk.** Olcsó kamat és azonnali elintézés.

BEIFELD BANKHÁZ BUDAPEST, KÁROLY-KÖRÚT 2.
FENNÁLL 40 ÉVE.

Férfiak és nőknek

a legjobb szer az orvosilag ki-próbált és számtalan esetben bevált

Gonofluid és Gonopilula

Egy üveg K 3.60 bérmentve. Egy kezelés 3 üveg 11 korona. Pilula K 4.50 az összeg előzetes beküldése mellett.

Egyedüli raktár:

Bibus V. B. gyógyszerház
Wien, I., Schottenring 14.

HÖLGYEK

kimaradáskor, zavaroknál csakis a hatásos

Dr. Schweitzer-féle párisi különlegességi szert

rendeljük. Ártalmatlanságáért ke-zesség. Ára 12 K, extraerős 16 K. Szétküldés bérmentve és disz-kréten utánvétellel. **Anton Gross** kiviteli háza **Budapest, VIII., József-körút 23. szám.**

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVÜ ÓRAÜZLETE.

Alapítva 1847.

Brausweller János
Szegeden Cs. és kir. hivatalosan
szab. chronometes- és művészi feladatára
a reménytelen ingabédnek
stb. stb.

ÓRAK. EKSZEREK 10-évi jótállással.
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Jüvitások pontosan eszközöltetnek.

ÖNGYÓGYÍTÁS.

Tüdő-, gyomor-, máj-, epe-, vese-, bél- és szívbajok, vérszegénység, érlelmeszedés, sápkór, görvélykór, csúsz, köszvény, cukor-baj, vízkór, esontbajok, idegbajok, sorva-dások, hűdések, bőrbajok, kiftések, feké-lyek, aranyér, férfi- és női beteg-ségek (kimaradások, zavarok), ha bár-milyen időlték is, legsikeresebben gyógyít-hatók a természetes gyógymód szerint, mely valamennyi hatásos gyógymódot (vér-, nedv-, víz-, növény, diatikus, meg-újító stb. gyógymódot) felölel, egyesít s az összes méreztelen gyógyszereket alkal-mazza. Mindenki saját otthonában végez-heti ezen kórakat. Ez a módszer német nyelven már több millió példányban, magyar nyelven pedig egy év alatt tíz-ezer példányban került el. A betegségek ismertetőjeleiről kimerítő leírást, a gyógy-kezelésről részletes utasításokat tartal-mazó 3 koronáért könyvet küld és a benn-foglalt gyógyszerrekről is gondoskodik az „ASTER“ természetgyógyászati folyóirat Budapest, III., Nád-utca 1.

Bachruch A.

ezüstárúgyára

cs. és kir. udvari
és kamarai szállító

BUDAPEST, IV.
Királyi Pál-utca 13.

o o o

A gyári épület földszinti dísz-helyiségeiben állandó eladás nagy-ban és kicsinyben legolcsóbban
☞ szabott eredeti gyári áron. ☞

Szakorvos

DR. KAJDACSY

bőrgyógyász, v. kórházi orvos

BUDAPEST, VIII., József-körút 2/G. sz.

Gyógyít biztos sikerrel, tapasztalatai alapján: mindenféle bőrbajokat, idegbetegséget, valamint női bajokat, Beoltások: „Ehrlich 606“ módosított legújabb szerével. Vervizsgálat Wassermann tanár módszerével. Nőknek külön bejárat, levél útján is gyógyulást találnak azok, akik személyesen meg nem jelenhetnek, vagy a fővárostól távol laknak. Gyógyszerekről gondoskodik. Szakszerű könyvét bárkinek ingyen küldi, költség (30 filléres bélyeg) ellenében. Rendel: d. e. 10—4-ig és este 7—8-ig.

1/2 (vagy 2/3) sorsjegy K 12.—, 1/2 sorsjegy K 6.—,
1/4 sorsjegy K 3.—, 1/8 sorsjegy K 1.50.

Legnagyobb osztálysorsjegy-üzlet.

SZERENCSEJE ÖRÖK!

Mielőbbi szíves megrendelésre az alant jegyzett s b. neve mellett levő számokat különösen ajánljuk:

Adél*	73124	Etel	60833	Irén	73104	Márton	10629
Agoston	73857	Elemér	83084	Irma	73125	Mátyás	40098
Aladár	73869	Elza	73105	István	73862	Mihály	56680
Albert	92003	Emil	73851	Izabella	73870	Miklós	83171
Alfréd	92011	Emma	73863	Jakab	92004	Mór	83625
Andor	101581	Endre	91626	Janka	92012	Olga	85752
András	101634	Ernő	92005	János	101583	Oszkár	99292
Anna	14998	Ferenc	92013	Jenő	101635	Ottó	60818
Antal	40739	Flóra	101583	Jolán	26302	Ódön	73081
Aranka	43677	Frigyes	101636	József	40750	Pál	73119
Armin	58433	Fülöp	28583	Juliska	44307	Paula	73868
Árpád	72197	Gábor	40793	Kálmán	59119	Péter	92010
Balázs	81368	Géza	44333	Károly	2206	Rezső	101633
Bálint	83249	Gizella	59218	Katalin	81374	Rózsa	40491
Bella	83435	Gusztáv	72623	Kornél	83280	Rózsika	43017
Béla	83606	György	82084	Lajos	83443	Rudolf	58015
Bernát	83911	Győző	83330	László	83711	Salamon	70938
Berta	86052	Gyula	83534	Lenke	83997	Sarolta	81228
Borbála	89362	Henrik	83758	Lipót	86085	Szidónia	83212
Dániel	103784	Hugó	83998	Lujza	98322	Tamás	83414
Dezső	60810	Ida	85576	Magda	103786	Teréz	83652
Ede	60820	Ignác	98519	Manó	60813	Valéria	83855
Elek	60832	Ilona	60801	Margit	60824	Zoltán	85787
Erzsébet	73083	Imre	60814			Zsigmond	73102

A Török bankház sorsjegyei nagy keresletnek örvendenek, kérjük tehát, hogy b. megrendelését postafordultával, legkésőbb azonban f. é. december 2-ig beküldeni sziveskedjék.

Az I. osztályu sorsjegyek ára:

Egész (vagy 2/3) sorsjegy K 12.— Negyed sorsjegy . K 3.—
Fél sorsjegy „ 6.— Nyolcad sorsjegy . „ 1.50

Az eredeti sorsjegyek utánvétellel vagy postautalványon történt előzetes befizetés ellenében rendelhetők meg.

Török A. és Társa Bankház R.-T.

Legnagyobb osztálysorsjegy-üzlet

BUDAPEST, IV., Szervita-tér 3. szám. Török-palota.

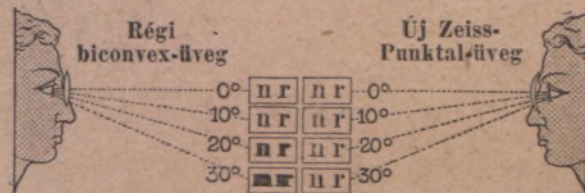
Sürgőny cím: TÖRÖKÉK.

Telefon: 3-49.

ZEISS

PUNKTAL-ÜVEGEK.

Pontszerűen ábrázoló pápaszemek.

Fenti képet látjuk a régi és új üvegen keresztül a látóirány 10, 20 és 30 foknyi elhajlásánál.

Az új rendszerű Zeiss Punktal-üvegek tiszta éles képet

és nagyobb látteret adnak, ennek folytán nem korlátozzák

a szem természetes mozgási szabadságát.

Zeiss Punktal-
üvegek csak
látészerek
útján kaphatók.

Kérje ingyen
és bérmentve
Opto 104
prospektusunkat

IX/3, Ferstelgasse 1.

Ha bevonul

„Szanitéc“ tetűport

biztosan vigyen magával!

Kapható minden gyógyszerárban és drogériában

1 koronáért tábori csomagolásban.

Ahol nem volna, oda 3 dobozt utánvétellel küld

AUBER GYÓGYTÁR, MOHÁCS 10.

Wagner Hangszer-Király

országszerte elismert elsőrendű magyar hangszer- és beszélőgépek áruháza

Budapest, VIII., József-körút 15.

Számos kitüntetés.

Elismerőlevelek.

Javitószakműhelyek.

Legalkalmasabb karácsonyi hangszerek:

Varázsfuvola

Bárki egy óra alatt megtanulhat rajta játszani. A Varázsfuvola 20 acélhanggal és kellemes bőgőkiséréssel van ellátva. Ára tokkal, iskolával **csak 5 és 7 korona.**

Wagner hangversenybeszélőgép

E pompás kiállítású, hatalmas hangú, óriási hangversenybeszélőgép, 200 db. angol koncert-tűvel **csak 30 K.**

A tábori művészszájharmonika-készlet 3 darab kisalakú „Művészszájharmonika”, különféle hangolásban, iskolával, ajánlékkal **csak 3 K** Ugyanez finomabb kivitelben 4, 5 és 6 K.

Tündérharangok

A „Tündérharangok” kovácsolt vasállványon 15 összehangolt fémcsengővel van ellátva. Rendkívül kellemes hangú. Bárki azonnal játszhat rajta. Ára tokkal, verőkel, iskolával... **csak 15 kor.**

Kétsoros hangverseny harmonika

Magas ínom szekrényű, 19 fedett billentyűvel, 6 bőgővel, acélhangokkal, erős fuvóval, gyöngyházgombokkal **csak 30 K, fin. 40 K.**

Csodaréztrombita

A hangverseny „réztrombita” igen könnyen fújható 20 primahangot és 4 kiséző akkordot foglal magában. Finom sárga réz kivitelben, hossza 45 cm., 12 billentyűvel, tokkal, iskolával **csak 7 és 9 korona.**

Gyermekhegedű

Kitünő hangú, jól kidolgozott, valódi húrokkal felszerelt gyermekhegedű, bármely nagyságban, vonóval, gyantával... **csak 12 kor.**

Gitár citera

Kottaismeret nélkül bárki azonnal játszhat rajta. Igen esinos kiállítást és rendkívül kellemes hangú. Ára kottával és felszereléssel **20 és 25 K.**

Iskolahegedű

Kitünő hangú, remekül kidolgozott domború „Stainer”-hegedű, tokkal, vonóval és 16 darab felszereléssel együtt **csak 12 kor.** Ugyanez finomabb kivitelben francia hegedűalakú tokkal **20 és 30K**

Jogász-tárogató

Kezdőknek különösen ajánlható. Kezelése egyszerű, rendkívül könnyű fuvású melabús tárogató hangú, 5 billentyűvel, külön francia sipnyelvekkel, **csak 20 kor.** Finomabb 6 billentyűvel **25K Nagy iskola ingyen**

Tölcsérsnélküli hangversenybeszélőgép. Gyönyörű kiállítású, rendkívül tisztá és kellemes hangú, valódi Eufon tölcsérsnélküli hangverseny beszélőgép, 200 drb. tűvel **30 K.** Eredetiségéért szavazottágot vállalunk.

Kérjen a saját érdekében ingyen és bérmentve fényképes hangszerárjegyzéket!!

Okarina

Ezen új és kedvelt hangszer a fuvóhoz hasonló, rendkívül kellemes hangot ad. Kevés gyakorlattal a legrövidebb idő alatt képes bárki rajta játszani. Ára: **3, 4 és 5 korona**

Öväs! Figyeljen a Wagner névre és a 15-ös házszámra, hogy máshoz ne tévedjen.

Megrendeléskor előleg küldendő.